

Heid Cat zondag 12 31c en 32c

Koning 1 de Christus 2 de christen

Gemeente,

Het voorbeeld herinneren we ons nog wel. Die emmer water. Als iemand een emmer water over je hoofd giet, dan wordt je lichaam ook nat. Dat kan niet anders. Zo hoofd, zo lichaam.

Zo geldt dat ook voor het Hoofd Christus en het lichaam van Zijn Kerk. God heeft Zijn Zoon gezalfd, overgoten met de Heilige Geest en daarom deelt ook Zijn lichaam, de gelovigen, in die zalving met de Heilige Geest.

Dat geldt voor de drie ambten die we tegenkomen in de Bijbel. Jezus is gezalfd met de Heilige Geest tot profeet: om profetisch te belijden en te leren, de gelovigen ook, ook zij gaan profetisch belijden en leren. Jezus is gezalfd met de Heilige Geest tot priester: om priesterlijk Zich aan God op te offeren en zondaren te dienen. De gelovigen ook, ook zij gaan priesterlijk zich aan God wijden en hun naaste dienen. Vanavond dan het derde ambt: Jezus is ook gezalfd tot koning, om als Koning te strijden en te regeren. Dan zullen ook alle ware gelovigen koninklijk strijden en eens regeren. Zo Hoofd, zo lichaam.

1 de Christus

Dat de Heere Jezus koning is, dat horen we zeggen als de engel bij Maria Zijn geboorte aankondigt. God de HEERE zal Hem de troon van Zijn vader David geven. En op veel plaatsen wordt die lijn gelegd in de Bijbel: Jezus is de meerdere David, de grote Zoon van David. Terug naar David dus. David, die gezalfd is. Door Samuel. Dat was toen Samuel naar Bethlehem was gegaan om de zonen van Isai te zien en één van hen tot koning te zalven. Maar ze waren het geen van allen. Totdat Isai zich herinnerde, o ja, ik heb nog wel een zoon, de jongste, David, de kleinste, die is bij de schapen. Eigenlijk over het hoofd gezien, niet gedacht dat hij het zijn zal. Maar die is het. En Samuel zalft David tot koning.

En dan breekt er een lange tijd aan van strijd. David wordt naar het leven gestaan door Saul. Achtervolgd. Verdrukt. Wordt in verzoeking gebracht om tot twee keer toe zelf maar op de kortste manier koning te worden. Hij kan Saul doden terwijl die ligt te slapen. Maar David doet het zo niet. Hij vlucht verder, hij strijdt verder. Totdat God hem koning maakt. Na strijd de overwinning, na lijden de heerlijkheid, na het kruis de kroon.

En dan is David koning. Maar dat moeten we niet direct vergelijken met wat wij onder een koning verstaan. David is een soort preses van de synode als koning. En meer dan dat. Hij gaat het volk voor in de dienst van de

HEERE. De koning heeft als taak om het volk te brengen onder de dienst van de HEERE. Dat het volk de HEERE dienen zal. De koning was geroepen het volk te regeren lezen we dan ook in de catechismus. En verder was de koning ook de generaal van het leger. Opperste bevelhebber van de krijgsmacht. Als het land bedreigd werd door andere volken dan ging David de strijd aan en ging hij voorop in de strijd. Eén keer niet, toen bleef hij thuis om het dak te wandelen van zijn paleis, maar toen ging het ook helemaal mis, met Bathseba. De koning ging mee met de strijd. Vooraan. Om met het leger het volk en land te beschermen. Dat het weer onder overheersing of slavernij werd gebracht. Daarom noemt de catechismus erbij: om bij de verworven verlossing te beschutten en te bewaren, te beschermen dus. Dat was de taken van de koning, die taken heeft David op zich genomen.

En dan komt daar eeuwen later de grote Zoon van David. Jezus. Een Kindje in een kribbe in een stal. In een dorpje Bethlehem. Hij had geen gedaante noch heerlijkheid. Door mensen over het hoofd gezien, maar Hij is het. De Koning. En ook voor Hem is net als bij David. Eerst strijden en lijden. Eerst een tijd van achtervolging en verzoeking. Vernedering. Maar Hij blijft staande en valt in niet één verzoeking. Hij gaat Gods weg. Hij verslaat de boze door gehoorzaamheid aan God. Door niet in te gaan op diens verzoeken. En zo krijgt Hij de Koninklijke kroon. Pasen, hemelvaart. Dan mag Hij zeggen: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Jezus de Koning. Gezeten op de troon.

En Hij doet volmaakt wat David gebrekkig deed. Hij is de Koning Die ons door Zijn Geest en Woord regeert. Kijk, David probeerde het volk de HEERE te laten dienen. Maar dat lukte maar ten dele. Voor het oog leek het soms een tijd goed te gaan, ook onder andere koningen als Josia en Hizkia, maar daarna brokkelde het helemaal af, verviel het volk tot afgodsdienst. Dan bleek het dienen van God maar een vernislaag van de buitenkant te zijn geweest. Ten diepste waren ze niet los gekomen van de afgoden en hadden ze de dienst van de HEERE niet echt liefgekegen.

Maar Koning Jezus regeert door Zijn Geest en Woord. Dat wil zeggen: Hij bereikt het hart. Zijn Geest komt binnen in je hart. En Die vernieuwt je wil. Die geeft een breuk met de afgoden. Die geeft haat tegen de zonde. En je krijgt een hartelijke liefde voor de HEERE en Zijn dienst. Hij bewerkt in je hart de verandering, de bekering waardoor je God liefkrijgt en Zijn dienst liefkrijgt. Waardoor je verlangen krijgt om te bidden en Bijbel te lezen. Waardoor je Zijn dienst een liefdedienst vindt, je hart zich thuis voelt in Zijn huis en graag daar is waar Hij woont en spreekt. Waardoor je verlangen krijgt Hem te volgen in het spoor van Zijn inzettingen en geboden. Je hart wil niet anders meer. Je hart zegt: het is mijn goed mijn zalig lot nabij te wezen bij mijn God. Zo is

Jezus Koning, zo regeert Hij het leven van de Zijnen. En ook als je op jezelf gaat wonen, ook als je verhuist, ook als er verdrukking komt, dan blijft het. Geen vernislaag, maar verlangen van je hart.

En Hij beschermt en bewaart. Want de satan houdt niet op. De duivel is ook niet tevreden als hij een kind van God eens een keer heeft laten zondigen. Dat is niet zijn einddoel. De duivel wil ja laten afvallen van Christus, van het geloof, wil je terughebben, het geloof laten verloochenen. Hij kan het doen door vervolging: het schip van het geloof schipbreuk laten leiden. Hij kan het doen door wanhoop, het schip van het geloof laten zinken. Hij kan het doen door verzoeken tot zonde om daarin te blijven, het schip laten afbuigen van koers. Hij kan het doen door het te laten ophouden, het gebed te laten wegebben, te onderdrukken. Het schip stil te laten blijven liggen, dat het niet meer verder komt. In alle gevallen komt het niet in de haven. Maar Koning Jezus beschermt! Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Hij heeft de duivel aan de ketting liggen. Hij trekt hem terug als het te ver gaat. Hij heeft alle macht om in ons hart kracht te geven en het geloof weer aan te wakkeren. En Hij laat nooit toe dat de duivel verder kan gaan dan Hij wil, dat de duivel het geloof zou kunnen laten ophouden. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken zegt Hij als Koning. Ik zorg dat het geloofsschip niet breekt, niet zinkt, niet afbuigt voorgoed en niet stil komt. Ik zorg dat het in de haven komt. Hij beschermt en bewaart bij de verworven verlossing.

Jezus, de Koning, regerend en beschermend.

Wie heeft zo'n koning nodig? Wie zegt: zo'n Koning zoekt mijn hart? Want ik krijg mijn hart niet mee in Gods dienst. Ze kunnen me aansporen wat ze willen, maar het trekt me niet. En ik kan doen wat ik maar doe, maar ik krijg geen zin om God te dienen, te bidden, in de kerkdienst te zijn. Mijn hart is onwillig, heeft geen gevoel voor God en Goddelijke zaken. Wil weg waar de HEERE is en leeft op waar Hij niet is. Zegt u, jij het? Ik heb een Koning nodig Die mijn hart vernieuwt en omzet. Jezus, Hij is de Koning Die dat doet. Telkens weer.

Wie zegt: als ik mezelf moet bewaren in het geloof, dan gaat het verkeerd. Dan haal ik de haven niet. Ik ben niet opgewassen tegen de duivel. Als Hij verdrukt, dan breekt mijn geloofsschip, ik ben bang, ik schaam me, ik verlooch. Als de duivel me aanvecht met wanhoop en moedeloosheid, dan raakt mijn geloof lek, ik zink in moedeloosheid weg, ik ga ten onder in golven van mismoedigheid. En als de zonde trekt dan buig ik zo af en ik krijg de wereld lief. En als het druk is en gestresst wordt, ik geef het zo op en laat het gebed overgaan. Ik haal de haven niet. Zegt u het? Ik heb een Koning nodig Die beschermt en bewaart. Jezus, Hij is de Koning Die dat doet telkens weer.

Jezus, de Koning, Die met Zijn Geest en Woord regeert en beschermt en bewaart bij de verlossing, in het geloof. Zalig als Hem hebt, Hem liefhebt, Hem nodig hebt.

En dan te bedenken dat Hij ook de Profeet is, Die leert en Die tot Hem leidt. Die mijn ogen opent voor mijn verlorenheid en zwakheid. Die mij leert dat Ik Hem nodig heb. Dan te bedenken dat Hij ook de Priester is, Die verzoent, Die Zich voor mij gegeven heeft en gesteld heft opdat ik ontbonden en verlost en verzoend zou zijn. En dat Hij de Koning is Die mij regeert in mijn hart en Die mij beschermt ten einde toe.

Wat dunkt u van de Christus? Je kunt zo verloren niet zijn of bij Hem is raad. Blindheid? Zie uw Profeet. Schuld? Zie uw Priester. Onwilligheid en zwakheid? Zie, uw Koning.

Wat dunkt u van de Christus? Als je zonder Hem als Koning leeft. Dan kun je voor het oog God dienen, aan de buitenkant, voor de vorm de mooiste vernislaag die je maar bedenken kunt. Dan kun je voor het oog God dienen, voor een tijd. Voor een tijd. Maar als verdrukking komt, verzoeking, mismoedigheid, drukte dan gaat het over. Dan gaat het weg, dan kun je zonder verder leven. Want je hart was nooit veranderd en vernieuwt. Je hart had nooit een Koning nodig gehad.

Zo Hoofd, zo lichaam. Dat was en is het principe dat zondag 12 hanteert, dat de Bijbel ons aanreikt. Dat geldt ten aanzien van Jezus en allen die in en van Hem zijn, die Zijn lichaam zijn. De Geest Die God rijkelijk aan Zijn Zoon gegeven heeft, Die vloeit over in allen die van Hem zijn. En die allen gaan koninklijk strijden.

2 de christen

Die orde van het Hoofd is ook de orde van het lichaam. Jezus heeft eerst gestreden en daarna geregeerd. We zagen dat bij David: eerst strijd en kruis, dan de kroon. We zagen dat bij Jezus: eerst de strijd, dan de overwinning, eerst het kruis, dan de kroon. En Hij maakt Zijn onderdanen Zijn beeld gelijk.

Voordat wij met Hem als koning zullen heersen, zullen we eerst met Hem strijden. Tegen de duivel, de zonde en alle verzoeking. Want die komen er. De duivel heeft geprobeerd om het Hoofd te bevechten en te verzoeken, Jezus. Maar Die is hem ontgaan, die heeft hem verslagen en is opgenomen in de hemel. De duivel kan niet meer bij Hem komen. Dan zijn onderdanen! De duivel gaat om als een briesende leeuw zoekende wie hij zo mogen verslinden. De geestelijke boosheden in de lucht die strijd voeren tegen uw ziel. We hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de

geestelijke boosheden in de lucht. Vanouds heeft de kerk die geestelijke boosheden en verzoeken in 7 begeerten onderverdeeld. De verzoeking van eierzucht, zeg maar hoogmoed. Eer willen hebben, op willen vallen ten goede en zo lof toegezwaard krijgen. Dan erotiek, seksuele lusten, ongeoorloofde begeerten. Dan drift, woede, je schiet uit in je gedachten. Dan gulzigheid. Geen maat weten met eten, met drinken, met roken. Dan hebzucht. Meer en meer willen hebben, mooier en luxer, je kunt blijven kopen. Dan jaloezie: anderen nakijken met begerige, afgunstige ogen. Dan gemakzucht, luiheid. Praktisch en geestelijk liever lui dan moe. Liever een beetje chillen dan je schouders ergens onder zetten.

Maar zo Hoofd, zo lichaam, Jezus leert je strijden tegen de duivel en de zonden. En dat houdt enkele stadia in als we de Bijbel daarop naslaan. Allereerst waken. Waar komen de verzoeking in voor? Waarin zitten ze verstopt? Continu waakzaam. Niet klakkeloos iets kijken, netflix, programma en ineens erachter komen, o er zit wel veel verleiding in ja. Niet maar tv nemen en na een tijdje erachter komen dat je er uren achter zit en aan geen goed boek meer toekomt. Waken. Over je gevoelsleven, je begeertes. Monitoren waar je gedachten heengaan en naar toe getrokken worden. En als je iets signaleert, het belijden, naar het bloed van het kruis toe.

Dan bidden. Waakt en bidt. Om kracht. Niet overmoedig denken: dat gebeurt mij niet. Ik zou niet weten wat er vandaag is kan gaan. Dat dacht David ook die ochtend dat hij thuisbleef, dat dacht Noach ook die dag dat hij dronken werd. Nee, bidt elke ochtend, elk moment: wil mij toch staande houden, want ik ben van mezelf zo zwak dat ik geen ogenblik kan staande blijven.

Dan vermijden. Als je weet dat je ergens erg vatbaar voor bent, ga er met een boog omheen. Als je meer dan eens in een bepaalde situatie in zonde viel, ontloop hem. Ga niet meer met die klasgenoten mee, ga niet meer langs die winkel lopen of fietsen, blijf uit de buurt.

En de wapenrusting opnemen. Efeze 6. Doet aan de hele wapenrusting van het geloof. Elke dag weer. Het Woord, de beloften, de hoop der zaligheid, de bereidheid om te lijden, oprechtheid.

En zo strijden. Niet toegeven en de makkelijkste weg kiezen, maar strijden. Vechten in en met je gedachten. Ik wil mijn hart en leven zondevrij hebben. Alle dagen.

Jezus leert je strijden. Hoe vaak moet Hij niet zeggen: je hebt nog ten bloede toe niet tegenstaan strijdende tegen de zonde. Hoe vaak moet je niet wenend en jezelf beschuldigend weer terugkomen bij je Koning? Erkennend:

ik waakte niet, ik bad niet, ik was te lui, te toegeeflijk, ik had de wapenrusting verwaarloost. Weet je waar hem dat vooral in zit? In je verbinding met Christus Zelf. Als het lichaam maar dicht bij het Hoofd blijf. Als het lichaam maar open aders heeft naar het hoofd toe. Open bloedbanen zodat de signalen van het hoofd doorkomen in het lichaam. Als je maar hecht verbonden met de Koning. Ik niet me van Hem verwijder, vandaan loop, eigenzinnig en overmoedig. Hoe dichter bij Jezus hoe meer strijdbaar.

Want Jezus leert je koninklijk strijden dwz. met een vrij en goed geweten. Dat leert Jezus, dat geeft Jezus. Een vrij geweten: ik mag weten dat ik zal overwinnen. Uiteindelijk zal ik winnen en de eerkroon dragen. Dat is het unieke van deze strijd. Al verlies ik vaker dan dat ik win, ik ben overwinnaar in Hem. Dat geeft zo'n uitzicht, zo'n blijmoedigheid. Als wij uit zwakheid in zonden vallen, moeten we niet aan de genade vertwijfelen, niet in de zonde blijven in liggen, wij hebben immers een onwankelbaar verbond met Hem. De overwinning is nu al zeker. Daarom is de strijd een strijd met een vrij geweten. En ene goed geweten dat wil zeggen: oprecht. Je bent in elk geval oprecht voor de Koning. Zie maar, heel mijn leven door. Zie maar, inspecteer maar, niets is voor U verborgen. En dat geeft een goed geweten. Zelfs bij Petrus: Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb.

Strijden met een vrij en goed geweten.

Kent u dat? Dat is het christenleven. Anders kun je wel wat proberen en strak of minder strak je aan wat regels houden, maar het heeft geen dageraad. Je bent nog steeds gebonden en onoprecht.

Kent u dat? Vanuit Christus strijden met een goed en vrij geweten. Dat is het christenleven. Van begin tot eind. Zo is een christen, een christelijk gezin, een gemeente een stad op een berg. U weet het nog. Die stroomcentrale buiten het stadje. Die alle huisjes op de berg van stroom voorziet. En 's avonds branden alle lampjes. En stad op een berg. Als tenminste de verbinding van alle huisjes met de centrale er is en goed is. Anders wordt het stadje onzichtbaar in het donker, donker huisjes in een donkere nacht en die vallen niet op.

Hoe zijn wij, als christen als huwelijk, gezin, gemeente, kerk? Donker in het donker? Geen profetisch belijden, nauwelijks priesterlijke dienst, en zo weinig koninklijke strijd. We vallen niet op in een donker tijd, want we zijn net zo donker als de tijd en de omgeving.....

Verbonden aan de Christus. Daar gaat het om. Dan is ons christen zijn, persoonlijk in huwelijk en gezin, gemeente en kerk een stad op een berg,

verlicht in het donker: profetische belijdend en lerend, priesterlijk God dienend en de naaste dienend, koninklijk strijdend tegen alle kwaad.

Dan geldt ook dat laatste: zo Hoofd zo lichaam. Jezus, ons Hoofd, had eerst de strijd, daarna de overwinning, eerst het kruis daarna de kroon. Zo Hoofd zo lichaam. Allen die met een goed en vrij geweten hebben gestreden zullen delen ook in Zijn overwinning. Hiernamaals met Hem in eeuwigheid regeren. Delen in Zijn heerlijkheid, delen in Zijn overwinning. Heersen over een nieuwe hemel en nieuwe aarde. Er zijn geen vijanden meer. De strijd is over, waakzaamheid is niet meer nodig, de wapenrusting ook niet. Maar eeuwige delen in de heerlijkheid. En aanbidden de Christus. De Christus voor mij: als Profeet, Priester en Koning. De Christus in mij, profetisch, priesterlijk en koninklijk.

Wat dunkt u van de Christus? En met het hele koor zal ik zingen: Hij is waardig de lof, de eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid.

Amen